

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ÚNOR 2005 *** ROČNÍK VI.*** ČÍSLO 2

Citát inspirující:

... paní profesorka Drobková nám připomínala, že spisovatel nemůže prožít všechno, o čem píše, i když by bylo záhodno. Může to prožít takřikajíc v duchu.

Jaroslav Nenadál – Hynku, Viléme, Kubelková

Čas, který kreslí
rýhy do dlaní,
naše obavy,
zvolna zahání.

Ty jsi,
já jsem
a naše bytí
nemizí s časem ...

Tak jako
zima s létem
se pereme
se svým světem ...

Martin Žantovský

PRACHY, PRACHY, PRACHY ... a informace

Nic není zadarmo. V kultuře a literatuře to platí stoprocentně. Ani náš spolek nemůže existovat ve vzduchoprázdnu a pokud jsme ještě my, co se v LISu občas scházíme, nepocítili tuto základní věc nějak konkrétněji na svých peněženkách, můžeme děkovat jen a pouze jičínské knihovně, která se chová jako náš mecenáš, chcete-li sponzor. Nic po nás nechce. Ale to neznamená, že třeba jen kopírování, ale i prosté teplo v knihovně nic nestojí. Nevím, kolik LISáků si tuto věc dostatečně uvědomuje?

A knihovna s námi může mít (a má) potíže. Vzpomeňme na loňské setkání a granty. Jak to dopadlo? Jana Benešová nakonec vzala vše na sebe, příspěvková organizace města nemůže žádat o grant, takže se vše svezlo z rozpočtu knihovny (děkuji, paní ředitelko!). A vzkaz úředníků: „Když chcete pořádat podobné akce, založte si občanské sdružení!“ Tu máš, čerte, kropáč!

Přiznám se, že jsem o tom také uvažoval, ale ruku na srdce: Jsme schopni takové občanské sdružení ukočírovat? Kdo z vás je ochoten vzít si na triko nějakou funkci a vykonávat ji se vši zodpovědností? Tady už končí legrace, protože nestačí přijít občas někam, ale je třeba pravidelně spravovat účet (zase peníze, poplatky za účet nejsou malé) a plnit určité povinnosti vyplývající z funkce. Jenže to nemůžou dělat dva tři lidi. Takže občanské sdružení raději ne, ale potom si zavíráme cestu k penězům (resp. ke grantům)!

Víte, granty jsou vůbec taková zvláštní věc. Někdy v novinách čtu, že ten a ten orgán nevyčerpal všechny prostředky na kulturu atp. , ale ... on se grant uděluje jen v určité výši, dejme tomu 70%. To ostatní musí získat organizace žádající o grant. Je několik způsobů, jak zbylých 30% získat: vlastní činností (v našem případě těžko), sehnat sponzory (ti se dají sehnat, ale chce to kontakty a trpělivost, a nakonec proč mám shánět sponzory pro někoho, kdo pro věc nehne ani prstem, to si radši prostředky seženu pro svoji vlastní činnost) nebo je tu další možnost, každý člen spolku přidá určitou n-tinu do společné kasy. Už slyším vaše syčení (alespoň některých). Takže co vám nejvíc vyhovuje?

A tady malinko odbočím, už jsem to nakouzl, raději si seženu prostředky nebo investuji svoje prostředky do své vlastní činnosti. Ono je to logické, víte, nejde jenom o peníze, ale jde o to, že třeba dostanu možnost poslat k uveřejnění tvorby, nabídku. Pošlu tam svoje příspěvky a ještě dalších členů LISu a nakonec jsou otištěny příspěvky někoho jiného, ne moje. Nejsem závistivý, dokonce to i autorovi přeji, ale přece jenom ... pak, že bez práce nejsou „doláče“. A nakonec se ještě musím bát, protože autor mně vynadá, že má na dílo smlouvu kdesi jinde a že vlastně nemělo vůbec vyjít, že s tím bude mít možná problémy.

Víte, už se někdy bojím, cokoliv bez vašeho souhlasu zařadit do KOBRY a ČAJe. Ještě jedna odbočka, myslím si, že ani naše prezentace není nejlepši,

třeba i těchto vzpomínaných periodik. V posledním čísle Psiho vína jsem našel informaci o martinských autorech (měl jsem z toho radost) a jejich časopisu. Martinským se podařilo náramně propagovat svůj časopis. Vidíte a o naší Kobře se vůbec neví.

Kobra přináší řadu informací, zadarmo, ale odezva je minimální. Měl jsem zájem ji oficiálně registrovat na Ministerstvu kultury, abych ji „poslal do světa na zkušenou“, ale podle zákona to znamená každé číslo do osmi dnů po vydání odeslat na 20 institucí. Počítejte se mnou : $20 \times 7,50 = 150,-$ Kč jenom za poštovné, obálky a papíry taky nejsou zadarmo, tisk a kopírování, a to nepočítám vlastní práci. Takže suma sumárum odeslání jednoho čísla KOBRY na příslušné instituce podle zákona přijde na nějakých 250,- Kč (možná jsem z levného kraje). Za rok to dělá 3 tisíce. Takže ji raději budu šířit dál vlastními prostředky a po internetu.

Žádat o grant? Jako soukromá osoba nebo jako spolek? A jsme zase u toho, musíme založit občanské sdružení atd.

Zkrátka i informace něco stojí. A hloupý, kdo dává a ještě hloupější, kdo nebere? Opakovaně se ptám v Kobře, kdo se účastní soutěží, kdo reaguje na to či ono. Kdo si vyhledá odkaz na internetovou adresu inzerovanou v KOBŘE (internet taky není zadarmo a kdo ho doma nevlastní, jsou tu knihovny – takže už žádné výmluvy, nakonec Petr Kersch se pobavil nad lednovou KOBROU, kde je psáno, že příspěvky do Psiho vína musí být posílány na počítači). Několik lidí se najde, občas, to je všechno. Kolikrát se v Kobře našla reportáž z akce jiného LISáka (promiň Moniko)? Proč si ti ostatní svoje informace pěkně schovávají pod pokličkou a já s nimi chodím na trh? Nejsem vlastně hlupák? A proč já mám předávat informace o akcích a vytvářet si tak vlastně konkurenci a snižovat svoje možnosti uspět?

Snad jsem i z Mádokýše (č.6/jeseň 2004 str. 2 článek *Po rozdělení*) pochopil některé svoje pocity a snahy o budoucnost LISu. V Martině je to zřejmě podobné, cituji: „ ...*Matej je dravý na našu pomalosť. Nás to deprimuje. Nám záleží na kludnom fungovaní. Prečítať niečo, ak budeme chcieť, niečo napísať* ... “ Nepřipomíná vám to něco? Ale nebojte se, nebude vás zase Franc nutit!

Slavnostně slibuji v KOBŘE, že už nebudu nikoho z vás k ničemu nutit.

A na závěr ještě malé zamyšlení: Pokud nejsou peníze a zájem, nezbyvá než se scházet mezi sebou, číst si svoje věci, mluvit více o literatuře (jak po tom volají někteří členové) a ne pořádně něco organizovat (jak si přejí někteří členové), udělat si spolek jenom pro sebe a doufat, že to knihovnu nepřestane bavit a nevyhodí nás všechny. S optimismem do dalších let Váš Václav

ZÁPIS ZE SCHŮZKY LISU

dne: 19. 1. 2005 od 17 hodin, místo: Městská knihovna Jičín
přítomni: Benešová, Eberlová, Franc, Herbrych, Jindra, Teslík, Veselý,
Zákoušká, Zeman, Žantovský
omluveni: Beranová, Jebavá, Novotná, Procházka, Zlatníková

1. Zahájení

Zeman uvítal plénum informací o existenci svého nového vnučete. Následována byla informací o existenci jeho nové sbírky Mé dny, mé noci (nakladatelství Alfa-Omega).

2. Vokativ

Jindra zažhnul diskuzi na téma: jak budeme oslovovat Benešovou, jestliže ne Janičko. Usnesení k tomuto bodu nebylo přijato; vhodný vokativ vymyslí každý za domácí úkol a vrátíme se k temu na příští schůzi.

3. Jičínský čtvrtletník

Benešová vyzvala členy LIS k zaslání příspěvků do Jičínského čtvrtletníku (na adresu benesova@knihovna.mujiicin.cz).

4. Schůzky LIS

Franc navrhl termíny příštích schůzek LIS: 2. března 2005 od 17 hodin a 6. dubna 2005 od 17 hodin. V této podobě byly schváleny.

5. Francovy, Herbrychovy a Veselého informace

Franc informoval o konání akcí: Jivínský Štefan – 25. února 2005 v MKS Nová Paka, čas bude upřesněn později. Rehečská slepice – 23. dubna 2005 nejspíš od 13.30 hodin. Chodské poetické jaro – 15.-17. dubna 2005 v Domažlicích, zatím se předpokládá účast 3 kusů členů LIS. Předběžně je plánováno setkání organizované Pegasem Mělník, asi květen-červen 2006, ale půjde spíš o akci pro pozvaná literární sdružení (LIS bude asi mezi nimi).

Franc seznámil plénum se zdravotním stavem Procházky a tlumočil pozdrav od Šťastné. Prezentoval Kalmanach; v případě zájmu je dostupný za 99 Kč. Rozdal ČAJ číslo 6 a vyzval k zaslání příspěvků do příštích vydání. Zdůraznil nutnost aktualizace adresáře LIS.

Herbrych podal informaci o činnosti slovenského literárneho klubu Mädokýš. Veselý prezentoval sborník z Literárního Varnsdorfu: Rodinné a jiné slavnosti, kde má otištěn svůj příspěvek Kniha života.

6. Autorské mikročtení

Zeman přečetl několik ukázek ze své sbírky Mé dny, mé noci.

7. Diskuze nad rýmem

Jindra předložil plénu k vyjádření sbírku Karel Šiktanc: Zimoviště. Vyzval k vyjádření názoru na poezii postrádající rýmy. Přítomní se do diskuze dle míry své zaujatosti odpovídajícím způsobem zapojili.

Konec schůzky byl v 19.00 hodin.

Příští schůzka LIS se koná 2. března 2005 v 17 hodin v Městské knihovně Jičín.

Zapsal: Žantovský

BLAHOPŘEJEME

Podle sdělení dědečka (Pavla Zemana) se manželům Beranovým narodila v sobotu 15.ledna 2005 dcera Simona. Dceři i mamince (naši člence Daně Beranové) přeji za LIS hodně zdraví a doufám, že jak ze starší dcery Helenky, tak druhorozené Simonky, vyrostou nové básničky a posily LISu. Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Natálie Kocábová – Schola alternativa, Monarcha Absint

Před časem jsem v této rubrice psal o autorčině básnické prvotině *Slyšíš mě?*, a protože se o Natálii Kocábové v literárních časopisech (a především o jejich knihách) píše, rozhodl jsem se sáhnout k dvěma dalším dílům, a to *Monarcha Absint* a *Schola alternativa*.

Nejprve tedy **Schola alternativa**: nepatřím mezi dnešní „náctileté“ (snad je jim určena), a tak mě kniha příliš nezaujala, jak bylo inzerováno na záložce. Příběh o škole „sebevrahů“ mě nechytl a přiznám se hned, že nemám rád vulgarity a vše, co k tomu patří. V úvodním představení na záložce se píše, že „... *autorčina citlivost, všímavost a potřeba hledání dodává textu nezbytný přesah a přináší především poselství o tom, že je třeba jakýmkoliv způsobem čelit pocitu marnosti a bezvýhodnosti.*“

Na mě kniha působila tak, že po jejím přečtení bych, kdyby neexistoval i jiný svět než ten, který autorka nabízí ve *Schole alternativě*, do pěti minut musel spáchat sebevraždu. Kniha je reflexí autorčina nitra, ale rozhodně si nemyslím, že by se řadila po bok špičkovým výtvorům našich současných prozaiků. Jsem laik a asi literatuře nerozumím, ale mě ty „fantasmagorie“ u srdce rozhodně nechytly. Nevím, možná, že právě tohle je svět mladých, kteří se chtějí odlišovat, nesouhlasí s „klišé“ doby dávno minulé, řádem nás rakváčů a mají na to snad právo, ale já si musím položit otázku, co si mladý čtenář z této knihy vezme? Je svět skutečně takový, jak jej popisuje Kocábová? Sprostý a

bezohledný? A pokud ano, je něco špatného na tom, když i já jsem bezohledný, vulgární a egoistický?

Nechť si i vy uděláte svůj názor, já si jen dovolím odcitovat několik kratičkých ukázek: (z knihy vydané Mladou frontou, v roce 2004) zcela náhodně vybraných:

str. 15 - *Kolem čtvrtý mě to nasralo.*

str. 22 - *Co to má kurva znamenat?!!!*

str. 43 - *To mě teda dneska poser !!!*

str. 60 - *Bolí mě hlava. Chtěla bych ji strčit do mikrovlnky a uškvařit.*

str. 68 - *Kurva, ty ZASTRANÝ Parchanti !!!! to tak bolí! Do píči!!!*

str. 110 - *V hale už bylo žáků jak nasráno.*

str. 133 - *Dneska se z kurev stali lidi.*

str. 140 - *Už mě to sere.*

A co druhý titul z autorčina pera - **Monarcha Absint?** Ani se nedivím, že se zvyšuje počet sebevražd, kriminalita dětí a vliv drog mezi stále mladší skupinou dětí, když mají své vzory v takových knihách (pokud vůbec něco čtou). A opět podobně jako v předchozím textu dominují vulgarity.

Opět namátkou několik ukázek:

str. 12 ... *Fakt to stojí za hovno ...*

str. 31 ... *Tak se neposeru ...*

str. 44 ... *Srát a vědět, že seru ...*

str. 71 ... *Zase budu ... plácát nesmysly o Velikých Hovnech ...*

str. 73 ... *Kurva. To je jediný slovo, co tu zní fakt světově. když se zařve KURVA ...*

str. 74 ... *to Monarcha posral. Posral to ...*

str. 82 ... *S takovejma verbálníma sračkama běž někam ...*

str. 92 ... *Ty vole, to je hustý!*

str. 94 ... *Honil si ho pořád rychlejc, tvrdějč.*

str. 100 ... *Šlehla jsem si herák.*

str. 104 ... *chcípácká sračka ...*

str. 123 ... *Natáhla jsem jí nad loket gumu a nechala trochu podusit. Vystoupila jí výrazná čára, přesně šitá na míru ... Zapíchla jsem ji ...*

str. 135 ... *Ty, vole, nesor ...*

str. 141 ... *Celej svůj posranej život ... Pěkný hovno*

str. 146 ... *Koupiš, zřediš, prodáš ... to nám všem může bejt u prdele ...*

Kdybych byl jedním z aktérů Scholy alternativy asi bych autorce poradil : „*Na takové psaní se raději vyser! Protože opravdu nevím, co to má, kurva, znamenat!*“
Václav*)

*) čtenářům se omlouvám za řadu vulgárních výrazů.

VÍTE,ŽE ...

- Josef Jindra patří k pravidelným přispívatelům časopisu Od Ještědu k Troskám, kde mu v posledním loňském čísle (4/2004) vyšla báseň Advent.
- O aktivitách Moniky Eberlové se můžete dozvědět více na stránkách www.blueworld.cz.
- Povídka Kniha života Petra Veselého vyšla ve sborníku varnsdorfské knihovny Rodinné a jiné slavnosti, kde jsou zastoupeni ocenění autoři z loňské literární soutěže.
- V Nových Novinách vyšel článek Václava France LIS v uplynulém roce (14.ledna 2005).
- V Mädokýši č.6 (Jeseň 2004) v rubrice Predstavujeme vám ... je uveřejněno představení Pavla Herbrycha jako spřízněného člena literárního klubu Mädokýš a najdete zde i příspěvek O bludičkovi a bludičce a Poetické texty Pavla Herbrycha.

Václav

KALMANACH č. 2

Liberecký KAL vydal na konci roku 2004 druhý KALMANACH, který představuje tvorbu regionálních autorů a zároveň přináší celou řadu zajímavých článků z Liberecka, jeho minulosti i současnosti. Zdařilé dílo, jak po obsahové, tak i grafické stránce (cena 99,-Kč) si zaslouží Vaši pozornost (ještě se k obsahu příště vrátím). Informace o něm na internetových stránkách KALu.

Aktivita libereckých autorů je obdivuhodná, již na květen chystají další Kalmanach věnovaný 60. výročí konce 2.světové války.

Václav

Pro vzpomínku na nezapomenutelného jičínského občana Josefa Štefana Kubína rozhodli jsme se již devátým rokem udělit

Jivínského Štefana

za pozoruhodný kulturní počín roku 2004 a za dlouholetou kulturní činnost.

Slavnostní předání bude se konat v historický den v **pátek 25. února 2005 v 17 hodin v Městském kulturním středisku v Nové Pace**. Vítáme tuto příležitost pro setkání lidí, kteří si mají co říci. Přijít může kdokoli. Potěší, když přinesete a vystavíte tu jakýkoli materiál o své bohubilé činnosti (fotografie, plakáty, noviny, publikace...). Linkový autobus odjíždí z Jičína v 16:20.

Štefanská komise & Nadační fond Jičín město pohádky & OS Ráj srdce Městská knihovna Jičín.

ZBYTEČNÉ TRÁPENÍ **(aneb můj pohled na záležitost poetickou)**

Jistě, někdy jsem míval též pocit, že některé dříví do lesa nepatří, leč. Leč dnes se cítím na takový úsudek jaksi neukázněný. Les přijímám a respektuji i s jeho místy, která se zpočátku jeví jako nesrozumitelná, příliš hustá, tam, kde se prodírám těžce. Tam, kde mi do tváře nepříjemně sáhne pavučina, jsem, jsem podrážděný? Občas. Nenechme se ovšem zmýlit, vždyť bez těchto míst byl by les jaksi chudý, ba zbytečně útulný, neměli bychom se kde skrýt. Tento úkryt nám dovolí pozorovat mnohá, netušená tajemství těchto míst. Stačí ztišit dech, zbystřit a naslouchat, a čím déle budeme tiší, tím více bude nám dovoleno slyšet, vnímat a vidět. Možná, že se k nám něco, či někdo přiblíží. Buďme tiší, nebo vyplašíme chvíli, ve které se objeví a bez bázně zamíří k nám. Netrpělivost neoplývá přílišnou, dostatečnou štedrostí.

Proč se bát hustých komplikovaných básní s otravnou pavučinou? Proč se neprodírat tam, kde je skryto tajemství? Proč se neprodírat houštinou do svahu, až k místu, které osvětluje slunce, až k místu, kde se můžeme napít z čistoty pramene. - Poezie není pouze ústím řeky, je řekou od pramene až po ústí. Neslouží pouze k plavbě lodí, a proto není jejím posláním být vždy zistně zajímavou. Vyžaduje ovšem plné nasazení a ochotou pozorovatele, s dostatečnou mírou citu a vhodného úsudku, který má původ v pokoře.

Namítnete, že není jisté toto místo, že nemusí být plně sluneční přízně. To není přeci podstatné! Podstatné je pouze naše trmácení se za ním, k němu - s nadějí. Co je více? Víra, či pochyba? Poezie, ve své plnosti, není záležitostí malověrných. Nebojme se tedy zklamání. Nezapomínejme, že pramen skrytý pod napadaným chrastím, zůstává pramenem. I poezie zůstává poezií v místě, kde ji zakrývá usilovná nepřízeň a nepochopení okolí. Možná chce být skrytá, možná touží po chvíli, kdy přijde ten pravý. Možná není určena každému, ale pouze těm, kteří mají dostatečnou zdatnost, dostatečnou vůli, kteří vládnou jistou umanutostí a touhou. - Pokud mi tato umanutost, zdatnost není vlastní či je nedostatečná, musím se spokojit s klidným tokem řeky nížinou, ale nikdy

nepoznám pramen. - Nebojme se rozhrnout houštinu, odházet chrástí, napít se, popojít o kus dál, skrýt se a čekat.

Nepřijde mi šťastné ani moudré trápit se tím, že není každá báseň Šrámkovým Splavem. Ba, že jsou básně s verši hrubými, ba s verši neslušnými. Nakonec - některé prameny vznikají pouze v období dešťů, jsou řeky období dešťů, jsou řeky a prameny, které vyschnou a zmizí. Jsou ovšem též prameny a řeky - věčné. Spravedlivý soudce je jediný: Čas. Tak tomu bylo zajisté i v údobí Splavu.

Nepřijde mi příliš šťastnou lítost, že vychází poezie, která dle mého není tou pravou.

A spílat kritikům? Nakonec, kde jinde hledat poučení? Vždyť kritik po mně nežádá, abych mu přítakal. Žádám tedy kritika já, aby přítakal mně? Ano, co svět světem stojí, je plný nespravedlností. A že není zlato, co se třpytí?

Každé trápení, které se mívá s trápením nad tvůrčí prací, ať již svou, nebo nad tvůrčí prací druhých ve smyslu upřímné pomoci, přijde mi jako trápení zbytečné. Tento průběh trápení zdá se mi poněkud nešťastným. V. Teslík

LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

LITERÁRNÍ VYSOČINA

Quo vadis,o.s., Klub Aut a Klub Literární Vysočina vyhlašují soutěž Literární Vysočina. Práce v kategoriích PRÓZA a POEZIE musí splňovat tyto podmínky: povídka či báseň na samostatném listu papíru, práce se přijímají pouze v elektronické podobě (e-mailem,disketa,CD), do soutěže posílejte nepublikovaná díla /osobní www stránky a amatérské servery se nepočítají/, zasílejte NEfantastická díla, **uzávěrka soutěže je 28.2.2005**. Doporučujeme kratší texty. Diskety posílejte v obálce označené SOUTĚŽ na adresu Petr Musílek, Krátká 616, 583 01 Chotěboř . Práce e-mailem na L.soutez@seznam.cz . Odesláním textu do soutěže dáváte souhlas s jeho použitím. Výsledky budou oznámeny na Festivalu Literární Vysočina 8.-10.7.2005 v Chotěboři.

MĚLNICKÝ PEGAS 2005

Literární klub Pegas Mělník vyhláší XI. ročník soutěže Mělnický Pegas. Soutěž pro neprofesionální básníky ve čtyřech kategoriích: a) žáci základních škol do 15 let; b) básníci do 30 let; c) básníci nad 30 let; d) autoři, kteří již vydali básnickou sbírku. Lze zaslat 3 - 5 básní ve třech vyhotoveních, psaných strojem nebo čitelným rukopisem. Nutno připojit lístek se jménem, soutěžní kategorií, datem narození, adresou bydliště a rovněž ofrankovanou obálku se zpáteční adresou k zaslání pozvánky na slavnostní vyhlášení výsledků soutěže (říjen 2005). **Uzávěrka je 31. května 2005.** Adresa: Literární klub Pegas, Zdenka Líbalová, Českobratrská 2800, 276 01 Mělník.

DRÁPANDA 2005

Soutěž pro žáky 6. - 9. tříd základních škol a věkově srovnatelných tříd víceletých gymnázií, kterou vyhlásila Městská knihovna Varnsdorf. Své příspěvky (povídky, básničky, reportáže) pište na stroji nebo počítači. Povídky či reportáže (max. 3 strany A4), poezie 3 – 5 básniček, každou na samostatném listě. Co psát? Příběhy, povídky, reportáže a básničky, které jsou originální, vtipné a zajímavé. Soutěžící budou rozděleni do 2 věkových kategorií. Nezapomeňte vyplnit své jméno, rok narození, adresu, školu a třídu! Slavnostní vyhlášení výsledků se bude konat v sobotu 11.června 2005. Uzávěrka soutěže 2.dubna 2005. POMOZTE S PROPAGACÍ! Václav

Petr Veselý - NEJVĚTŠÍ ČECH

Trochu jsem si dovolil v úvodu zažertovat, snad mi to prominete, je to v tomto příspěvku poprvé i naposledy. Jak všichni nemůžeme nevědět, probíhá v těchto dnech mediální masáž na získání veřejnosti k účasti na zvolení největšího Čecha v historii. Jako vždy v podobných případech (Superstar atd.) půjde o zábavu pokleslé úrovně. Již od dob Césarových je zásadou v zájmu vládců předhazovati lůze chléb a hry, aby ty hovada nezačaly přemýšlet!

Navzdory mé vždy přítomné skepsi jsem si řekl, že by mohlo být zajímavé pro nás LISáky, kdybychom se touto anketou inspirovali a něco podobného na půdě spolku podnikli. Není účelem sestavit pořadí, ale projevit svůj názor. Myslím si, že může být velmi zajímavé pro každého z nás, poznat jak smýšlejí

jeho kolegové. Může být i zajímavé, když se některé jméno objeví dvakrát či třikrát. Protože vybrat jedinou osobu je jistě obtížné, vyberme každý tři osobnosti, bude tím i větší prostor pro případnou shodu jmen. Jen prosím, aby každý připojil k nominaci i stručné zdůvodnění. A protože jsem si to vymyslel, je mou povinností začít.

1. Jan Hus

Předurčil svým postojem osud českého národa. Postavil nás (díky Bohu!) do role věčných kacířů, věčných reptalů, kteří si neváží „láskyplné péče“ Vatikánu, Berlínu, Moskvy, Bruselu... až do skonání světa. Kristus se svým poselstvím o lásce k bližnímu je pro něho tou nejvyšší autoritou a nehodlá z této hierarchie nic slevit, ani před skutečností děsivé smrti.

2. J.A. Komenský

Řečeno biblickými slovy, stojí na stejné skále jako Hus a nic jej neodvrátí. Snad ještě ve větším měřítku se zasloužil o přiblížení Písma prostému člověku (měl taky víc času). Uvědomil si, že pro změnu stavu společnosti, je nutné začít s výchovou dětí v nejširším měřítku, položil základy moderní pedagogice.

3. T.G. Masaryk

Jeho hvězda září ve stejné linii, jako dvou předchozích. Jsem přesvědčen, že na této linii leží smysl českých dějin. Vzdorovat slabomyslným obrům, barbarství světa eliminovat vzdělaností a moudrostí. Všichni tři jsou vzdělanci převyšující své okolí o několik pater. Čerpají sílu z poznání a respektování božího řádu.

Asi Vám to bude připadat poněkud pateticky podané, ale snad to je někdy omluvitelné, tohle by mohl být ten případ. Švejkování není poukazem vtípné.

Ohlasy na NEJVĚTŠÍ ČECH

Milý Petře,

než jsem odpověděla na Tvou výzvu, přečetla jsem si v novinách sociologickou studii na téma - Největší Čech, SuperStar a podobně, ve které bylo uvedeno, že se jedná o problém, který by se dal vyjádřit - chléb a hry. Odvést lidi od všední reality a nabídnout jim alespoň krátkou zábavu na jiném poli.

Přemýšlela jsem o tom, kdy by byl v mých očích a srdci tím největším Čechem, ale došla jsem k závěru, že každý člověk je originál a každý něčím přispěl, aby se svět posunul kousek dopředu a lidstvo bylo obohaceno. Nikdy bych nebyla schopna se rozhodnout mezi Janem Husem, Amosem

Komenským, Karlem IV., Václavem IV., Anežkou Českou, Karlem Čapkem, chemikem Heyrovským atd.

Nakonec musím říci, že svůj žebříček mužů jsem vyřešila již dávno ve skorce - Deset mužů, kde jsou chronologicky seřazeni, nikoli však podle významu, kterouž si však nechám pro sebe, protože ho považuji za soukromou záležitost. Vím, ještě mi chybí deset žen, ale co není, neznamená, že někdy nebude.

Mějte se krásně a mějte se fajn

JANOVA

Ahoj Petře,

i já jsem přispěl svou desítkou Největších Čechů. Nejdříve jsem si myslel, že to bude problém vybrat deset lidí, ale nakonec jsem musel dost zvažovat koho škrtnout a koho nechat. Mrzí mě, že na některé nezbylo, ale tak už to bývá. Anketa je vždycky anketa, upřednostnit atleta Emila Zátopka nebo hudebníka Antonína Dvořáka, dát přednost pěvkyni Emě Destinové nebo státníku Karlu IV. Když pomínu zlehčování celé akce (jinak by nemohli chybět řechečtí velikáni), tak bych upřednostnil ty, kteří ovlivnili Evropu a jsou známí i za hranicemi, nejen na domácím písečku. V tom případě musím souhlasit s tvým tipem: 1) Jan Hus, 2) Jan Amos Komenský, 3) T.G.Masyryk. Vlastně tak jsem to nominoval i v soutěži.

A k poznámce JANOVI o „krátké zábavě na jiném poli“, má určitě pravdu. Bude to zase „super“, ale já vidím naději alespoň v jedné věci. Třeba i ti mladí, kteří toho o naší národní historii opravdu moc neví (alespoň většina z nich), si touto formou trochu „zopáknou“ dějepis a nebudou tvrdit, že Eduard Beneš je „kopálista“, co hrál za Teplice, potom přešel do Sparty, než ho koupili v Omsku.

Václav

CHODSKÉ POETICKÉ JARO

Srdečně vás zveme na již tradiční – třetí – setkání literárně činných Čechů a Slováků, které se koná 15. – 17. 4. 2005 v Domažlicích.

Zahájení proběhne v pátek 15. 4. 2005 v 16 hodin v hudební síni ZŠ Mšgre. B.Staška 232 v Domažlicích.

Od 18.00 hod posezení v domažlické restauraci Chodská rychta, kde budeme mít – po uvítacím „proslovu“ – prostor k seznámení se nejen mezi sebou, ale také s podrobným programem sobotního dne, který bude jen a jen ve znamení přednesu a poslechu poezie a prózy.

... a pokud ve zdraví a pohodě přečkáme sobotní den a následně večer ve Veselé Vinárně, můžeme (bude-li nám počasí nakloněno) neděli věnovat poznávání blízkého okolí města Domažlice, malebných chodských vesniček.

Pokud již nyní víte, že byste s námi chtěli takovýto víkend strávit, potvrďte, prosím, svoji účast nejpozději do 17. 3. 2005 (abychom mohli zajistit počet lůžek a míst v restauracích). Přejete-li si být ubytováni např. v penzionu či hotelu, rádi vám i takovouto možnost poskytneme – ovšem na vaše vlastní náklady (tzn. 300,- Kč - 600,- Kč / noc). Ubytování v internátu je samozřejmě zdarma.

Prosbička na závěr ... Předpokládáme, že ti z vás, kteří se zúčastní našeho setkání, prezentují se ukázkami ze svých sbírek, almanachů, ... Žádáme vás tedy, zda byste s potvrzením své účasti na CHOPOJi zaslali zároveň 3 – 5 básní či max. dva úryvky. Chtěli bychom z nich sestavit takový malý vzpomínkový almanach z jarních cest po Chodsku ...

Děkujeme a těšíme se na viděnou.

Simona Váchalová a Lucie Popovičová

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 6. Číslo 2. Únor 2005.

(13. února 2005)

www.kobra.zde.cz